

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 859/24
3.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Марка Јоцића и Данка Лаушевића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Јерковић Николе, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду К.бр.2309/21 од 16.05.2024. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 03.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јерковић Николе, па се пресуда Првог основног суда у Београду К.бр.2309/21 од 16.05.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. Применом одредбе члана 87 Кривичног законика окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то путничког моторног возила марке “Ford Mondeo” регистарских ознака ... са кључем за стартовање мотора за то возило. Применом одредбе члана 258 став 4 ЗКП обавезан је окривљени АА да оштећеном ... на име имовинско-правног захтева исплати износ од 397.288,63 динара у року од једне године од правноснажности пресуде. На основу одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени АА је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Јерковић Никола, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.906/24 од 26.07.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду жалбу одбије као неосновану, а првостепену пресуду потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалби у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалба је неоснована.

Бранилац у жалби указује да је записник о препознавању на коме је искључиво заснована првостепена пресуда незаконит, с обзиром да је препознавање обављено на начин супротан члановима 90 и 100 ЗКП и на њима се не може заснивати судска одлука. Бранилац истиче да сведок није пре препознавања описао окривљеног супротно напред наведеним члановима, већ је то урадио одмах након критичног догађаја.

Ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, пре свега што законодавац није инсистирао на томе да се описивање осумњиченог мора учинити непосредно пре вршеног препознавања, дакле закон није определио временски период када оштећени или сведок могу описати осумњиченог. Чињеница да је у конкретном случају оштећени описао окривљеног одмах након критичног догађаја, не доводи у сумњу законитост записника о препознавању.

Такође, приликом оцене доказа – записника о препознавању, овај суд је имао у виду и чињеницу да је окривљени мењао своју одбрану везано за начин на које је обављено препознавање. У својој одбрани окривљени је у тужилаштву оспоравајући извршено препознавање навео да је на линију препознавања изведен са још петоро "фино сређених" полицајаца у оделима, а потом је на главном претресу навео да су у линији за препознавање били инспектори у џемперима. Дакле, када се има у виду чињеница да је записник о препознавању обављен у присуству браниоца окривљеног, да на исти није било примедби, а да окривљени у току поступка није остао доследан ни при разлозима због којих сматра да је радња препознавања незаконито обављена, то је другостепени суд жалбене наводе којима се наведени доказ оспорава оценио као неосноване.

Бранилац у поднетој жалби оспорава и исказ сведока, да је сведок навео да је

нападач био сед, да преостала лица у врсти за препознавање нису била седа, те да је окривљеног заправо препознао по седој коси и да је имао таман тен, што такође указује на незаконитост изведеног доказа.

По налажењу Апелационог суда у Београду ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, с обзиром на то да је оштећени навео да је видео пиштољ у руци мушкарца, да је видео његово лице јер је исти био удаљен од њега 50 центиметара, те да је истог препознао у полицији, као и да је на главном претресу оштећени потврдио и да окривљени седи у судници, дакле да је извршилац кривичног дела окривљени кога је сведок препознао и у моменту сведочења.

Бранилац у жалби оспоравајући првостепену пресуду наводи да је одбрана доставила лекарски извештај и предлагала вештачење како би се утврдило како се манифестује тако тешко здравствено стање и да ли је то могло да утиче на то да сведок препозна окривљеног као лице које је претрпело тортуру. По налажењу Апелационог суда у Београду ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, с обзиром на то да је правилно првостепени суд одбио предлог браниоца окривљеног да се одреди медицинско вештачење налазећи да би исти водио одуговлачењу кривичног поступка, а све у вези са медицинском документацијом која се налази у списима предмета, и коју је суд образложио на страни 16 пресуде. С тим у вези неосновани су и жалбени наводи браниоца везано за одлуку суда да одбије предлог за реконструкцију, с обзиром да Апелациони суд у Београду прихвата став првостепеног суда да је такав предлог сувишан.

У поднетој жалби бранилац оспорава одлуку суда везано за одбијање доказних предлога, наводећи да је суд неосновано одбио предлог одбране за антрополошким вештачењем, као и предлог одбране да се утврди да ли нападачи имају мајице кратких рукава како то описује оштећени, с обзиром да су све наведене чињенице цењене од стране првостепеног суда и првостепени суд је навео јасне и аргументоване разлоге због којих сматра да су доказни предлози које је одбрана истакла у току поступка неосновани и не би довели до разјашњења чињеница. Приликом доношења одлуке да одбије предлог за антрополошко вештачење, суд је ценио квалитет видео записа, али и наводе окривљеног да се на видео записима уочавају два лица са капуљачама на главама, што је све довело до правилне одлуке суда да би извођење таквог доказа водило непотребном одуговлачењу кривичног поступка.

Оспоравајући првостепену пресуду одбрана истиче да је суд погрешно применио члан 15 став 4 ЗКП и у поступку као доказ извео извештај из ПИС, али су ти наводи оцењени као неосновани, пре свега што се не ради о незаконитим доказима који би морали бити изузети, а првостепена пресуда и кривица окривљеног за кривично дело из члана 206 став 1 у вези са чланом 33 Кривичног законика није заснована само на том доказу.

Другостепени суд је мишљења да је првостепени суд правилно применио одредбу члана 87 Кривичног законика и окривљеном изрекао меру безбедности и одузео предмет – путничко возило марке “Ford Mondeo”, јер је након спроведеног поступка утврђено да је возило употребљено за извршење кривичног дела, да је

окривљени предметним возилом са НН лицем дошао до предметног места – у близину споредног улаза у зграду ...

По налажењу другостепеног суда, а након спроведеног доказног поступка, правилно је првостепени суд закључио да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 206 став 1 Кривичног законика, а за који закључак је првостепени суд у побијаној пресуди дао јасне и аргументоване разлоге, те образложио које доказе и из којих разлога прихвата или не прихвата.

Анализирајући правилност првостепене пресуде у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду је мишљења да је одлука и у том делу правилна и на закону заснована. Наиме, првостепени суд је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да се оштећени нису придружили кривичном гоњењу, личне прилике окривљеног да је незапослен, ожењен, отац двоје малолетне деце, да је од извршења кривичног дела протекло скоро осам година, а од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност, чињеницу да је три пута осуђиван. Када се имају у виду све наведене околности правилно је првостепени суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци која је казна прописана ближе законом прописаном минимуму, те основано се може очекивати да ће се са наведеном казном утицати на окривљеног али и на друге да убудуће не врше оваква или слична кривична дела као и да ће се постићи сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредби члана 4 и 42 Кривичног законика.

Следствено изнетом а применом одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Виши саветник
Мирјана Новић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић